

Het is zaterdag en het is precies 09:00 uur. Het clubhuis loopt bijna leeg. Helmen op, handschoenen aan en de Garmin op start. De voorrijder rijdt zonder omkijken weg, het is immers tijd om te gaan. Wie niet klaar is heeft pech en moet er in volle vaart erachter aan. Ik rij al naast hem en zie zijn kleine pretogen, maar nog vóór de eerste gevaarlijke oversteek mindert de voorrijder vaart. Als een ware wegkapitein stuurt hij de groep in de goede richting en laat hij ze veilig oversteken.

Het "kompas" van de Toervereniging begeleid je door het Groene Hart over paden die je zelf niet zou vinden, naar een plek waar het gezellig koffie drinken is en vaak met gebak. Na de koffie ging het peloton weer op pad en het was geen probleem als het waaide of zelfs stormde, als een goede gids laveerde de voorrijder je in de luwte terug naar huis.

Uiteraard gaat dit verhaal over André met de passende woorden – Voorrijder, Wegkapitein, Gids en Kompas, André was dit alles!

En alles gedegen voorbereid. Zo ook met de zomerse avondritten, dan ging André eerst zijn rit in de middag verkennen om daarna de avondgroep een mooie route aan te bieden. Hij voelde zich zeer verantwoordelijk en wilde graag op zeker gaan. ---Dat wil niet zeggen dat er geen grapje afkon, nee dat zeker niet. Als het in het peloton niet stil genoeg was trapte André iets harder tot dat het weer stil was, was de groep aan het kreunen omdat het zo zwaar was tegen de wind, dan wist André nog wel een lusje te vinden waar we vol door de wind reden, en als je het al zwaar had en je zat achterstevoren op je fiets te huilen, kwam André op het idee om nog even naar het Plaatsnaambordje te sprinten. Dan had hij grote pret en genoot hij van het samenzijn.

Het was zeker geen haantjesgedrag. André had immers alles al meegemaakt. Vele kilometers met de toervereniging, vele rondjes met de WoMo groep en veel klimmetjes als Reisleider van mooie fietsvakantie's. Als ik wel eens vertelde dat we een rondje hadden gemaakt met wel 34 in het uur was zijn vraag: EN hoeveel kilometer??

André kon genieten van de kleine dingen, zo ook van het appeltaartje van AH. Als het maar in de aanbieding was! En de vele kilometers? Hij deed het voor zichzelf.

Ik kwam veel later bij de club en moest mijn best doen om het peloton bij te benen, maar nadat ik mij langzaam naar voren wurmde en eindelijk eens een ritje naast hem kon rijden, begreep ik pas hoe mooi het was en ik leerde heel veel van André. Tot in de details kon hij vertellen hoe het moest, hoe het ging en ik leerde veel van de oorsprong van de club waar hij heel loyaal aan was.

Toen pas, JA, toen ik ook vóór kon rijden, toen leerde ik fietsen.

André bedankt daarvoor!!